

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **K. K.**, proti žalovaným: **1) Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31 (dříve Finanční ředitelství v Ústí nad Labem) a **2) Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem Liberec, 1. máje 97 (dříve Finanční úřad v Semilech), ve věci podání žalobkyně ze dne 16. 11. 2012, v řízení o kasační stížnosti Ing. V. K., proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2014, č. j. 31 Af 23/2013 – 62,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se Ing. V. K. jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové. Tím bylo vysloveno, že zastoupení žalobkyně stěžovatelem se nepřipouští. V odůvodnění krajský soud plně poukázal na dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jímž je vázán.

Ve věci byla podána blíže neurčená žaloba. Krajský soud toto podání žalobkyně usnesením ze dne 31. 10. 2013, č. j. 31 Af 23/2013 - 40, odmítl pro neodstranění vad podání ani po opakovaných výzvách; z podání nebylo jednoznačně zřejmé, proti komu směřuje, jaká konkrétní rozhodnutí jsou napadána a co je navrhováno. Krajský soud v usnesení *obiter dictum* uvedl, že návrh na zrušení platebního výměru na daň dědickou by i v případě jeho projednatelnosti musel odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) pro jeho opožděnost. Předmětné usnesení bylo

zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2014, č. j. 2 Afs 104/2013 - 43, a věc byla krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v nadepsaném rozsudku vyslovil závazný právní názor, že stěžovatel (otec žalobkyně) není dostatečně způsobilý k tomu, aby žalobkyni zastupoval jako obecný zmocněnec. To proto, že jeho znalost práva a procesních institutů není na takové úrovni, aby to nemohlo být žalobkyni na újmu.

V nyní podané kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že žalobkyně (jeho dcera) podala žádost o ustanovení advokáta, konkrétně Mgr. Jana Zrnovského. Pro případ, že by nebylo této žádosti vyhověno, podává stěžovatel kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, jímž bylo vysloveno, že se nepřipouští, aby zastupoval žalobkyni. Stěžovatel tedy podal kasační stížnost podmíněně; takový postup ovšem není možný a Nejvyšší správní soud ke stěžovatelem uvedené podmínce nemůže přihlížet (k tomu přiměřeně srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003 - 101, publ. pod č. 652/2005 Sb. NSS).

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V posuzovaném případě jistě není namítáno, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem kasačního soudu. Výše citované ustanovení s. ř. s. zajišťuje, aby se Nejvyšší správní soud nemusel znovu zabývat věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva, závazný pro nižší soud, vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil. Jeho smyslem je zejména zamezit násobení soudních řízení a nekonečnému vršení další argumentace v rámci správního soudnictví.

Výklad citovaného ustanovení sjednotil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007 - 56, publ. pod č. 1723/2008 Sb. NSS. Z něj plyne, že Nejvyšší správní soud je v řízení o opětovné kasační stížnosti vázán závazným právním názorem, který sám v téže věci vyslovil v předchozím zrušujícím rozsudku, neboť i přípustnost samotné opětovné kasační stížnosti je omezena na důvody, které Nejvyšší správní soud v téže věci dosud nevyřešil. Tato vázanost právním názorem je prolomena v případě změny skutkových zjištění či právních poměrů nebo dojde-li k podstatné změně judikatury, a to na úrovni, kterou by byl krajský soud i každý senát Nejvyššího správního soudu povinen respektovat v novém rozhodnutí. Takový případ nastane např. tehdy, uvaží-li v mezidobí mezi prvním zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu a jeho rozhodováním v téže věci o opětovné kasační stížnosti o rozhodné právní otázce jinak Ústavní soud, Evropský soud pro lidská práva, Evropský soudní dvůr, ale i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v řízení podle § 17 s. ř. s. nebo plénium ve stanovisku přijatém podle § 19 s. ř. s.

Žádná taková změna však v nyní projednávané věci nenastala. Kasační stížnost brojí proti rozhodnutí, jímž bylo krajským soudem vysloveno, že zastoupení žalobkyně stěžovatelem se nepřipouští. Krajský soud rozhodl plně vázán předchozím kasačním

pokračování

rozsudkem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), v němž bylo uvedeno, že stěžovatel není způsobilý žalobkyni zastupovat.

Kasační stížnost je dle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřipustná. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. odmítl.

Následně bude na krajském soudu, aby rozhodl o žádosti ze dne 20. 5. 2014, kterou se žalobkyně domáhá, aby jí byl ustanoven zástupce Mgr. Jan Zrnovský, advokát.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu